

DE BESTRIJDING VAN DEN APPELBLOESEMKEVER

DOOR

N. VAN POETEREN

Over dit onderwerp geeft A. M. MASSEE een overzicht van zijn resultaten in: Annual Report, East Malling Research Station, 1926.

Kippen zijn hiervoor niet te gebruiken, daar zij den appelbloesemkever niet gemakkelijk eten, in tegenstelling met b.v. frambozenkever, die zij wel nuttigen (evenals de rupsen van den kleinen wintervlinder, v. P.). In een geval zelfs namen kuikens, die karig gevoed waren, met een enkele uitzondering geen appelbloesemkevers tot zich, die hun als voedsel werden toegediend, maar gingen op zoek naar ander dierlijk voedsel.

Afschudden der kevers en aanleggen van een lijmband, om vooral de vrouwelijke kevers te vangen als zij langs den stam naar boven kruipen, heeft geen waarde, daar op warme, zonnige dagen de kevers gemakkelijk vliegen. Bij proefnemingen is gebleken, dat slechts zeer weinig kevers op lijmbanden gevangen kunnen worden.

Besproeiing met kalk b.v. in de tweede helft van Maart of in het begin van April heeft evenmin waarde. Men heeft waargenomen, dat kevers, die flink met kalk bedekt waren, flink beweegelijk waren en normaal eieren legden. Zulke met kalk bedekte kevers werden in het einde van Juni, meer dan drie maanden na de behandeling, nog gevonden.

Besproeiing met loodarsenaat, om de kevers te doden, als zij gaten in de bloemen eten om haar eieren te leggen, bleef zonder eenig resultaat.

Vangbanden vormen het beste bestrijdingsmiddel. Aanbevolen worden daarvoor (wat ook reeds van andere zijden is geschied, v. P.) banden van jute. Men snijdt daarvoor oude zakken, waarin meel of andere producten geweest zijn (het is niet noodig nieuwe zakken te gebruiken) in reepen van 15 cm breedte en op een lengte van minstens tweemaal den omtrek van den stam. De band wordt met behulp van één touwtje, in het midden, om den stam bevestigd. De kevers kunnen dan zoowel boven als onder het touw in den band kruipen.

Van het grootste belang is het den band op de juiste hoogte aan te leggen, daar hiervan het slagen afhankelijk is. Het best is den band ongeveer 30 cm boven den grond aan te brengen. Bij struik-

vormen moet hij zoo dicht mogelijk bij de vertakking van den stam omgelegd worden.

In verband met het tijdstip, waarop de kevers reeds beginnen zich te verschuilen, wat in Juni en Juli het geval is, moeten de banden reeds in het einde van Mei aangelegd worden.

Men laat ze het geheele najaar zitten en verwijdert ze dan eerst in December of Januari. Alsdan doet men ze in een emmer of ton in water, bezwaard met een steen, om ze ondergedompeld te houden. Wellicht is het 't best, daarvoor heet water te gebruiken, om de kevers en wat zich verder in de banden bevindt, te dooden. Deze handelwijze lijkt mij (v. P.) beter dan het bedekken van het water met een laagje petroleum, wat MASSEE aanraadt, omdat, als de banden met petroleum in aanraking komen, zij zeer lang daarnaar zullen ruiken en dit misschien een bezwaar is ze een volgende maal te gebruiken. Misschien kan men dit voorkomen door het water met de petroleum van de banden af te gieten. Na gedroogd te zijn, kunnen de banden voor een volgend gebruik opgeborgen worden.